# Diumenge 34 de durant l'any: Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (B)

**Text de l'Evangeli (*Jn* 18,33-37):** En aquell temps, entrà, doncs, Pilat altre cop al pretori i cridà Jesús, i li digué: «¿Tu ets el rei dels jueus?». Respongué Jesús: «¿Per tu mateix dius això, o bé altres t'ho han dit de mi?». Respon Pilat: «¿És que potser soc jo jueu? El teu poble i els grans sacerdots t'han dut a mi. Què has fet?». Respongué Jesús: «El meu regne no és d'aquest món. Si fos d'aquest món el meu regne, els meus guardes lluitarien perquè no passés a mans dels jueus. Però, de fet, el meu regne no és d'aquí». Li digué llavors Pilat: «Doncs, ¿tu ets rei?». Respon Jesús: «Tu ho dius que jo soc rei. Jo per a això he nascut i per a això he vingut al món, per donar testimoni de la veritat. Tot aquell qui és de la veritat escolta la meva veu».

© Albada Editorial / evangeli.net

***«Jo soc rei. Tot aquell qui és de la veritat escolta la meva veu»***

Mn. Frederic RÀFOLS i Vidal
*(Barcelona, Espanya)*

Avui se'ns presenta Jesucrist com Rei de l'Univers. Sempre m'ha cridat l'atenció l'èmfasi que la Bíblia dóna al nom de "Rei" quan l'aplica al Senyor. «El Senyor és rei, va vestit de majestat», hem cantat en el Salm 92. «Jo soc rei» (Jn 18,37), hem escoltat de llavis del mateix Jesús. «Beneït el rei que ve en Nom del Senyor!» (Lc 19,38), li deia la gent en entrar a Jerusalem.

Certament, la paraula "Rei", aplicada a Déu i a Jesucrist, no té les connotacions de la monarquia política tal com la coneixem. Però, en canvi, sí que en llenguatge popular aquesta paraula "rei" té una certa relació amb el llenguatge bíblic. Per exemple, quan una mare té cura del seu fillet de mesos i li diu: —Tu ets el rei de casa. ¿Què vol dir? Doncs una cosa ben senzilla: que, per a ella, aquell nen petit ocupa el número u, que ho és tot per ella. Quan els joves diuen que en tal és el rei del Rock volen dir que no hi ha ningú com ell; igual quan parlen del rei del basquetbol. Entreu a l'habitació d'un adolescent i veureu a la paret quins són els seus "reis". Crec que aquestes expressions populars s'assemblen més al que volem dir quan aclamem Déu com el nostre Rei i ens ajuden a entendre l'afirmació de Jesús sobre el seu reialme: «El meu regne no és d'aquest món» (Jn 18,36).

Per als cristians el nostre Rei és el Senyor, es a dir, el centre vers al qual es dirigeix el sentit més profund de la nostra vida. Quan al Parenostre demanem que vingui el seu regne, volem dir que tant de bo cada vegada hi hagi més persones que trobin en Déu la font de la seva felicitat i s'esforcin a seguir el camí que Ell ens va ensenyar, que és el camí de les benaurances. Demanem-ho de tot cor, puix «onsevulla que hi estigui Jesucrist, allí estarà la nostra vida i el nostre regne» (Sant Ambròs).

## *Pensaments per a l'Evangeli d'avui*

- «Si pretenem que Crist regni, hem de ser coherents: començarem per donar-li el nostre cor. Si no ho féssim, parlar del regne de Crist fóra una xerrameca sense substancia cristiana» (San Josepmaria)

- «Escollir Crist no garanteix l'èxit segons els criteris del món, però assegura la pau i l'alegria que només Ell pot donar» (Benet XVI)

- «(...) En les situacions que exigeixen el testimoniatge de la fe, el cristià l'ha de professar sense equívoc, com sant Pau davant els seus jutges. Ha de guardar 'una consciència irreprotxable davant de Déu i davant dels homes' (Ac 24,16)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.471)